

Alexander B. Hackman

AZ UTOLSÓ HUSZONHÉT

FEDŐNEVE: „DIE KATZE”

A TRILÓGIA ELSŐ KÖTETE

A kipusztulásban nem az a fura, hogy mégiscsak megtörténik, hanem az, hogy másnap nem csörög a telefon és nem jönnek az e-mailek. Hiszen halott vagy, és úgy általában mindenki más is. Lehet pihenni.

Na, de addig még sok a tennivaló...

Te mit tennél, ha megtudnád, hogy 27 nap múlva vége a civilizációnknak?

Barátaid és ismerőseid fele repesne az örömtől, mert végre shotgunnal lehetne grasszálni az utcákon, és tojhatnának a munkaidőre. Csak azt felejtik el, hogy először a szomszéd Clairt kéne fejbe durrantani, mert kell az utolsó nyomorult kukoricakonzervje... Vagy azért, mert pont ő akarja elvenni az utolsó müzliszeletüket. Méltatlan kép...

Szóval hidd el nekem, hogy a kipusztulásnak nincs romantikája. Viszont az odaút ettől még lehet nagyon szórakoztató.

Ez egy történet Alexander B. Hackman tollából, aki furcsa módon nincs oda a kipusztulás gondolatáért, viszont magáénak vallja Darwin elméletét. Azt, hogy nem az éli túl, akinek a legnagyobb a bankszámlája, hanem az, aki a legfogékonyabb a változásra.

Ők ketten csak egy dologban nem értenek egyet: Hackman szerint a túléléshez humorérzék is szükséges.